РАДУЛ /влиза да се сбогува с мъртвия цар и излиза,след него и другите правят същото/

Ние пак ще се върнем някога ! /поглежда към града,намят плаща си/ И тук ще държ жезъл Асеновия син!

/навън викове,призиви,конски тропот и цвилене,звън от оръжие.Развиделява се.Настава тишина/

ПЪРВИЯТ СТРАЖ

Отидоха си! Препускаха каточели ги гонят северните вихри! Ето поемат път и страшните каменометки...По-добре да ги бяха изгорили! Кой вече ще поведе неизброимите пълчища за бой к победа? /дълбоко въздъхва /

ВТОРИ СТРАЖ

Няма го вече оня от когото трепереха венгри, ромеи и латинци... ..Милостив към бедните и прости хорица,неумолим към врагове и грабители...

ПЪРВИ СТРАЖ

Ех! Каква ръка,за един миг само пресече стореното от толкова поколения! Какава бе тази чаша орисия?

/Развиделява се.Войводи изнасят на щитовете си тялото на Калояна,покрито с плаща му.Шествието бавно тръгва.Тихо и глухо удрят войскарите с мечове по щитовете.Бавно и тъжно отекват барабаните в траурна и бавна стъпка .Отрядите навеждат за почест знамената си:български,руски,алански,татарски /

/тих хор зад сцената /

Иванца и старият Асен дадоха живота си за свободата на своя народ... Иван Асен завърши великото им дело...

Да пребъде паметта на славнейшия цар Калоян - най бъдрият,най-смелият,велик и ненадминат, без укор и петно...